
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี

Opinions of People in Udonthani Municipality Towards The Development of Tung

Srimuang Public Park

ว่าที่ ร.ต. ณรงค์ ขอนทุมมินทร์*

ดร.กฤตติกา แสนโกชนัน**

ดร. เจริญ จันทวงศ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน จากจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 47,827 ครัวเรือน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า ประชากรที่มีรายได้ และ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประชากรที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่า มี 3 ประเด็นที่มีความคิดเห็นแตกต่างเป็นรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) อาชีพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันด้านสภาพแวดล้อม นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง 2) การรับรู้ข่าวสารแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง 3) ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการจัดระเบียบ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาสวนสาธารณะ / สวนสาธารณะ / สวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง / เทศบาลนครอุดรธานี

*มหบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

**รองศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

***รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ABSTRACT

The objective of this research was to study opinions of people in Udonthani municipality towards the development of Tung SriMuang public park. The research samples were 399 people from 47,827 households, in Udonthani municipality. The instrument was a questionnaire. Data were analyzed using a computer program. Percentage, mean, and One - way ANOVA were used for data analysis.

The comparison of people opinions in Udon Thani municipality towards public park (Tung Sri Muang) development were shown that income and expense of the people who came to the park were significantly different at the .01 level. Different house ownership opinions were significantly different at the .05 level. In addition, there were three factors that were statistically different; 1) people of different occupations had different opinions on environment aspect, 2) people of different information awareness had different opinions on facility aspect, and 3) people of different frequency of usage of Public Park had different opinions on regulation aspect. The other factors were not different at the 05. statistical level.

Key Word : Public Park Development / Public Park / Tung Srimuang Public Park / Udonthani Municipality

บทนำ

การพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างรวดเร็ว มีการอพยพโยกย้ายถิ่นที่อยู่หรือที่ประกอบอาชีพเข้าสู่ชุมชนเมืองมากขึ้น พื้นที่ส่วนใหญ่ภายในเมืองมักไปด้วยดีอาคารและสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ซึ่งทำการก่อสร้างเพิ่มขึ้นตลอดเวลา เนื่องจากที่ดินในเมืองมีราคาสูงทำให้ที่ว่างลดน้อยลงไป และสภาพความแออัดในชุมชนเมืองสูงขึ้นตามลำดับส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมายตามมาเช่นเดียวกับเมืองอื่นๆ ทำให้ประชากรมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัย และความเครียดของจิตใจจากการดำเนินชีวิตประจำวันภายในสังคม

จากการที่เมืองเจริญเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วของชุมชนดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ทั้งปัญหาด้านสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะ เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศ ปัญหามลภาวะทางเสียง ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้นตามความเจริญเติบโตของเมือง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างตระหนักถึงภัยที่เกิดขึ้นจึงได้หาแนวทางปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนเมือง ซึ่งแนวทางที่สำคัญประการหนึ่งคือ การพักผ่อนหย่อนใจในสวนสาธารณะ

ดังนั้นเทศบาลของแต่ละเมืองจึงต้องการช่วยลดภาวะความตึงเครียดของประชาชนในชุมชนเมือง งานวิจัยนี้จึงให้ความสนใจ และเล็งเห็นความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อการอยู่อาศัยในชุมชนเมือง และของสถานที่เพื่อการนันทนาการ และพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชากรทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะการพักผ่อนหย่อนใจในสวนสาธารณะ ซึ่งจะได้สัมผัสกับธรรมชาติที่สวยงาม อากาศที่บริสุทธิ์ สงบ ร่มรื่น ต้นไม้และดอกไม้ นอกจากนี้ภายในสวนสาธารณะยังมีกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การจัดงานเทศกาลประจำปี การจัดงานทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมการออกกำลังกาย แอโรบิค รำมวยจีน เป็นต้น

สวนสาธารณะ จึงเป็นพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของเมืองมีลักษณะ ร่มรื่นมีต้นไม้ ดอกไม้และสนามหญ้า มีการออกแบบพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ มีการจัดพื้นที่เพื่อให้มีการเหมาะสมกับลักษณะการใช้งาน โดยเฉพาะสวนสาธารณะระดับชุมชน ซึ่งมีผู้ใช้หนาแน่น และพื้นที่ สวนสาธารณะจะต้องตอบสนองต่อการใช้งานของบุคคลต่างเพศและวัยที่มาใช้สวนเป็นจำนวนมาก อาจพบได้ว่ามีโอกาสของการเกิดปัญหาสภาพพื้นที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งานเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนสาธารณะได้คุ้มค่าต่างๆ ที่มีพื้นที่จำกัด

สำหรับจังหวัดอุดรธาณินั้นมีพื้นที่สวนสาธารณะในเขตเมืองอยู่ 6 แห่ง และสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองก็เป็นหนึ่งในนั้น ทั้งนี้สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของจังหวัดอุดรธานี ได้ถูกขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุไว้กับ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง เมื่อ ปี พ.ศ.2471 มีเนื้อที่ประมาณ 71 ไร่ 3 งาน 72 $\frac{5}{10}$ ตารางวา และได้ขออนุญาต หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเมื่อปี พ.ศ.2503 โดยระบุใช้ประโยชน์ในราชการกรมมหาดไทยอยู่ในความดูแลของจังหวัดอุดรธานี ซึ่งจังหวัดจัดสงวนที่บริเวณดังกล่าวไว้ เพื่อจัดงานเทศกาลและรัฐพิธีต่างๆ ทั้งมีวัตถุประสงค์ให้เป็นศูนย์กลางของประชาชนใช้ประโยชน์ในกิจการสวนสาธารณะทั่วไป

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2520 จังหวัดอุดรธานีได้รายงานกรมธนารักษ์ให้เทศบาลเมืองอุดรธานีเป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงสนามทุ่งศรีเมืองรวมทั้งเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินต่างๆ ในบริเวณทุ่งศรีเมือง ตามมติของคณะกรรมการซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมธนารักษ์ เมื่อ ปี พ.ศ.2521 โดยมีเงื่อนไขว่า จะนำไปใช้อย่างอื่น หรือจัดหาผลประโยชน์ หรือทำการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะถาวรในที่ดินแปลงดังกล่าวมิได้ (เทศบาลนครอุดรธานี, 2545)

ปัจจุบันทุ่งศรีเมืองอุดรธานี ประกอบด้วยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพสักการะของชาวเมืองอุดรธานี อาทิ ศาลหลักเมือง ศาลเจ้าปู่ย่า ศาลาพระพุทธโพธิ์ทอง อาคารอนุกบประสงค์และลานน้ำพุ ซึ่งสร้างแล้วเสร็จเมื่อ เดือนมีนาคม พ.ศ.2551 (เทศบาลนครอุดรธานี, 2551) นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ใช้ประกอบพิธีการต่างๆ และ

เป็นสถานที่จัดงานประจำปีของจังหวัดอีกด้วย ทำให้สภาพปัจจุบันของสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองจังหวัดอุดรธานีค่อนข้างจะชำรุดทรุดโทรม พื้นที่บางส่วนขาดการพัฒนาและขาดการปรับปรุงด้วยเหตุผลและแนวโน้มดังกล่าว จึงควรศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี

เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี สามารถเดินทางมาใช้สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองได้โดยสะดวก มีโอกาสเลือกที่จะเข้าไปพักผ่อนหย่อนใจในสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองได้หลายประเภทแล้วแต่ความพอใจ ซึ่งเป็นผลประโยชน์ต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยผลวิจัยที่ได้สามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง เพื่อสามารถสนองต่อพฤติกรรมการใช้งานและความต้องการของประชาชนได้มากขึ้นต่อไป

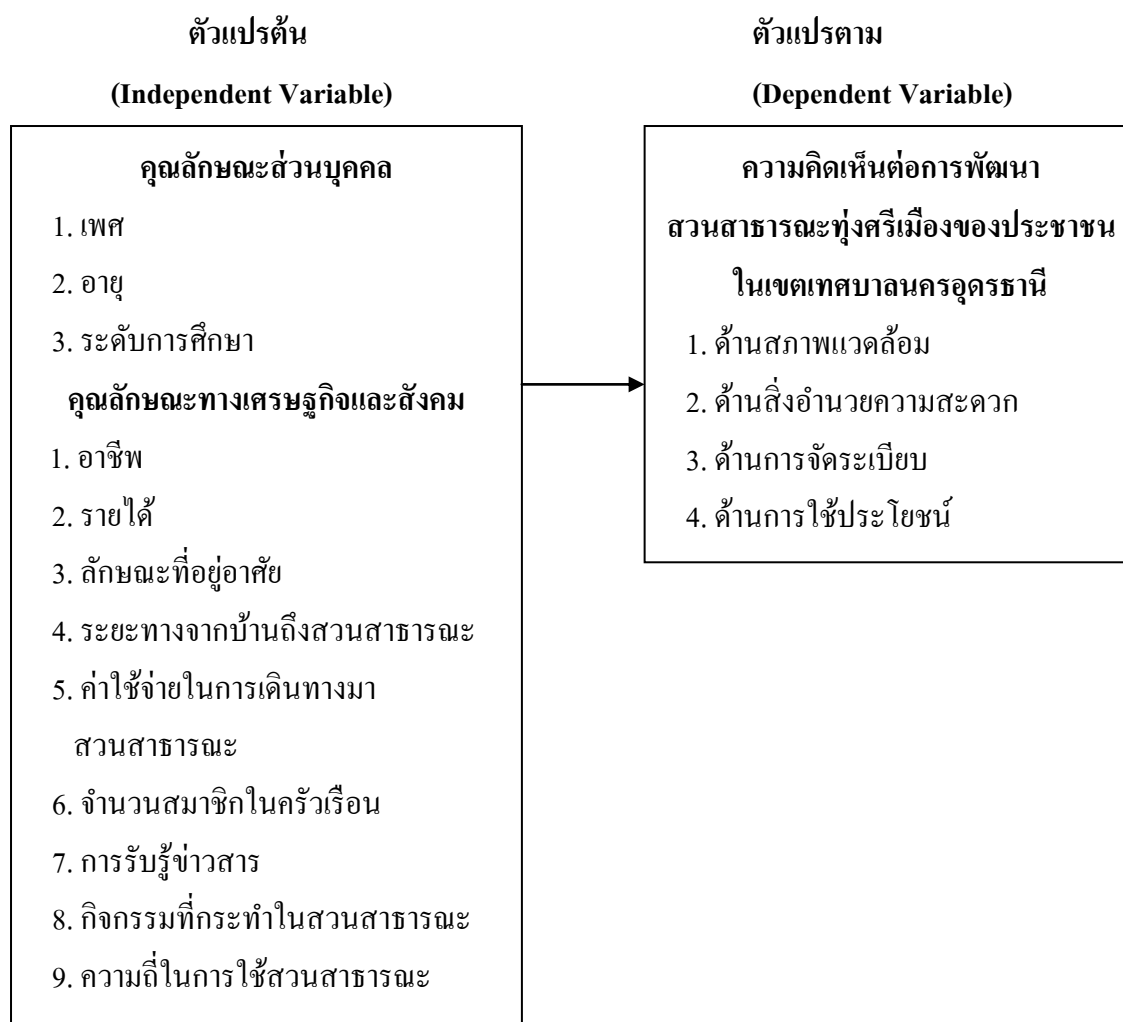
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และจำแนกตามคุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 141,937 คน (เทศบาลนครอุดรธานี, 2551) คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน กำหนดขนาดของตัวอย่าง เพื่อประมาณค่าเฉลี่ยของประชาชนโดยใช้สูตรของTaro Yamane

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) การสุ่มตัวอย่างนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ประชากรแตกต่างกันเป็นพวกๆ โดยข้อมูลแต่ละกลุ่มแตกต่างกันน้อยที่สุดแต่ข้อมูลต่างกลุ่มกันแตกต่างกันมากที่สุด (เจริญ จันทวงศ์, 2547, หน้า 96) จำนวนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามพื้นที่ทั้งหมดเป็นชุมชนรวมจำนวนทั้งสิ้น 100 ชุมชน มี 47,827 ครัวเรือน (เทศบาลนครอุดรธานี, 2549) ได้จำนวนครัวเรือนในแต่ละชุมชนแล้วนำมาทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มประชาชนในแต่ละชุมชน ประชาชนกลุ่มตัวอย่างก็จะเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยจำนวนกลุ่ม

ตัวอย่าง 399 คน ตามที่คำนวณได้จากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) และผู้วิจัยทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล และแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชน รวม 4 ด้าน และข้อเสนอแนะของผู้เข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง เป็นคำถามประเภทคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างตอบความคิดเห็น โดยไปตามเขตชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 100 ชุมชน เพื่อตอบแบบสอบถามโดยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายนและเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2551

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 หาค่าสถิติ ร้อยละของความถี่ เพื่ออธิบายปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล และคุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบและหาค่าสถิติ t – test และ f – test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะส่วนบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 399 คน ร้อยละ 59 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 41 เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.89 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุดร้อยละ 33.08

2. คุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

คุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้าง ร้อยละ 19.55 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 38.34 ที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็น บ้านเดี่ยวมีบริเวณ ร้อยละ 67.92 ระยะทางจากบ้านถึงสวนสาธารณะระหว่าง 801 – 3,200 เมตร ร้อยละ 50.31 ใช้เวลาเดินทาง ไม่เกิน 30 นาที ร้อยละ 86.22 เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถจักรยานยนต์มากที่สุด ร้อยละ 43.97 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะ 0 – 50 บาท ร้อยละ 86.47 ส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว ร้อยละ 39.85 อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีสมาชิก 1 – 5 คน ร้อยละ 75.19 การรับรู้ข่าวสารส่วนใหญ่ได้รับข่าวสาร ร้อยละ 73.70 โดยป้ายประกาศมากที่สุด ร้อยละ 35.48 กิจกรรมที่กระทำในสวนสาธารณะ เดินเล่น ร้อยละ 21.75 และวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ที่ระบุไว้คือ ดูนานประจำปีทุ่งศรีเมือง ร้อยละ 14.78 ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ จะมีการใช้สวนสาธารณะแบบ นานๆครั้ง ร้อยละ 58.90

3. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับเห็นด้วย ทั้งหมด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดระเบียบ ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสภาพแวดล้อม หากพิจารณารายละเอียดในทั้ง 4 ด้าน พบว่า

1. ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ สวนสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชาชน การจัดสภาพแวดล้อมสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองควรคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของประชาชนผู้ใช้บริการ สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองควรมีการจัดสวนต้นไม้ให้มีความร่มรื่น

2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ควรมีจุดให้แสงสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน การมีป้ายบอกชื่อสวนสาธารณะ บริเวณทางเข้า ควรมีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตหรือตำแหน่งต่างๆของสวนสาธารณะ

3 ด้านการจัดระเบียบ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ควรมีระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้ฝ่าฝืนทิ้งมูลสัตว์เลี้ยงและขยะในที่สวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองควรมีการจัดบริเวณแบ่งเป็นส่วนบริการต่างๆอย่างเหมาะสม เช่น สถานที่จัดพิธิ สนามกีฬา ทางเดินเข้า ฯลฯ ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบสวนสาธารณะ

4.ด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองควรใช้เป็นสถานที่จัดพิธีต่างๆตามประเพณีและวัฒนธรรมตามเทศกาลต่างๆ ควรจัดงานประจำปีทุ่งศรีเมืองที่สวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองควรเป็นที่จัดนิทรรศการต่างๆและงานแสดงต่างๆ

4. ผลการทดสอบโดยเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และ คุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานีแตกต่างกัน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ จำแนกตาม คุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อาชีพ รายได้ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระยะทางจากบ้านถึงสวนสาธารณะ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การรับรู้ข่าวสาร และความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลปรากฏดังนี้

อาชีพ โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า แตกต่าง ด้านสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า แตกต่างกันด้านสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการใช้ประโยชน์สวนสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการจัดระเบียบ พบว่า ไม่แตกต่าง

ลักษณะที่อยู่อาศัย โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่าง

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ ด้านการจัดระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การรับรู้ข่าวสาร โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า แตกต่างกัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันด้านการจัดระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากการวิจัยความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยภาพรวม 4 ด้าน พบว่ามี 3 ประเด็น ได้แก่ 1) รายได้ 2) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะ 3) ลักษณะที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและลักษณะที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นยังพบว่ามี 3 ประเด็นที่มีความคิดเห็นแตกต่างเป็นรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) อาชีพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านสภาพแวดล้อม นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง 2) การรับรู้ข่าวสารแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง 3) ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการจัดระเบียบ นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มที่รายได้น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน และ กลุ่มรายได้ 5,000 – 10,000 บาท/เดือน มีความเห็นด้วยต่อการพัฒนาสวนสาธารณะ โดยภาพรวม มากกว่า และ แตกต่างจาก กลุ่มรายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากว่ากลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยมักขาดกำลังซื้อด้านสถานที่พักผ่อนตามธรรมชาติต่างจังหวัดไกลๆ ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายสูงจึงมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามผู้มีรายได้สูงจำนวนไม่น้อยมักจะมาพักผ่อนตามสวนสาธารณะในโอภาสวันหยุดพักผ่อนเช่นกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ มณฑา ชุ่มสุคนธ์ (2541) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่นต่อการจัดการทรัพยากรนันทนาการในเขตเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรนันทนาการแตกต่างกันที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการวิจัยของสมรักษ์ เย็นแจ่ม (2550) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวง อำเภอฟาน จังหวัดเชียงราย พบว่า รายได้ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เกิน 50 บาท มีความคิดเห็นแตกต่างจาก กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 51–100 บาท อาจเนื่องจากว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสวนสาธารณะ (รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆเช่น ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าโดยสาร เป็นต้น) เป็นตัวแปรที่สามารถวัดความสะดวก และหากมีความสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเดินทางผู้เข้าใช้บริการย่อมเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเดินทาง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัย แตกต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มที่อาศัยอยู่บ้านเดี่ยวมีบริเวณ มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะโดยภาพรวม แตกต่างจาก กลุ่มที่พักอาศัยอยู่ทาวน์เฮาส์/ตึกแถว เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่า กลุ่มที่อาศัยอยู่บ้านเดี่ยวมีบริเวณมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาโดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มที่อาศัยอยู่ หอพัก/อพาร์ทเมนต์ ชุมชนแออัด อื่นๆ เช่นบ้านพักข้าราชการ ตึกแถว/ทาวน์เฮาส์ ตามลำดับ อาจเนื่องจากว่า การพักผ่อนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับและเป็นที่ต้องการของมนุษย์ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมสมัยใหม่ มนุษย์ทุกคนอยู่ท่ามกลางการแข่งขันเอาตัวรอดและมีความเครียดของจิตใจ สภาพบริเวณบ้านจึงมีส่วนสำคัญมากที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดหลังการทำงาน โดยเฉพาะถ้าบ้านใดมีบริเวณมากพอที่จะทำกิจกรรม เช่น ปลูกต้นไม้ เล่นกีฬาเป็นต้น จึงมีความสนใจในการพัฒนาสวนสาธารณะมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมือนจันทร์ พัทโร (2544) พบว่า ประชาชนผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะที่มีลักษณะที่พักอาศัยและที่อยู่ปัจจุบันแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ขัดแย้งในกลุ่มย่อยคือประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในตึกแถว อพาร์ทเมนต์หรือชุมชนแออัด ไม่มีบริเวณสำหรับพักผ่อน มีความสนใจในการมีส่วนร่วมพัฒนาสวนสาธารณะมากกว่าประชาชนที่มีพื้นที่โล่งหรือสนามในบ้าน

สำหรับการพิจารณาเปรียบเทียบในประเด็นอื่นๆอีก พบว่าถึงแม้โดยภาพรวมจะไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านกลับพบว่ามีความแตกต่างดังนี้

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันด้านสภาพแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ประกอบการอาชีพแตกต่างกัน มีภาวะความเครียดซึ่งเกิดจากการทำงานทั้งทางร่างกายและจิตใจซึ่งอาจส่งผลมาจากภาระหน้าที่รับผิดชอบต่างกัน ความรู้และประสบการณ์ การตัดสินใจ และความคิดเห็นแตกต่างกันได้ ดังนั้นอาชีพจึงส่งผลให้เกิดความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะแตกต่างกัน สอดคล้องการวิจัยของ มณฑา ชุ่มสุคนธ์ (2541) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ต่อ การจัดการทรัพยากรนันทนาการ ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นบางกลุ่ม และสอดคล้องกับการวิจัยของ ธนกิจ ชารู (2551) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสิรินธร อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า จากการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสิรินธร ที่มีลักษณะพื้นฐานทางด้าน อาชีพที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันบางเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ขัดแย้งกับการวิจัยของ กัลยา เจริญต้นภูบาล (2547) ศึกษาเรื่อง การจัดการพื้นที่สวนสาธารณะเพื่อการสาธารณสุข:กรณีศึกษาสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการพื้นที่สวนสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า การรับรู้ข่าวสารและการไม่ได้รับข่าวสารของประชาชนทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันต่อการพัฒนาสวนสาธารณะ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากว่า ในปัจจุบันโดยเฉพาะในสังคมเมืองการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ การพูดคุยบอกเล่า เป็นต้น ล้วนมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นตามสถานภาพตนเองซึ่งการที่บุคคลได้รับข่าวสารมาก ย่อมมีส่วนในการยกระดับความรู้ความเข้าใจมากกว่าคนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ สอดคล้องกับการวิจัยของ คณิงนิจ เสกสรรค์สุคติกุล (2546) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสวนพฤกษชาติคลองจั่น กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีแหล่งของการรับรู้ข่าวสารต่างกันมีความคิดเห็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสวนพฤกษชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการวิจัยของ นงลักษณ์ สุขจิตร (2548) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านนันทนาการในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า บึงฉวาก พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อาจเนื่องจากการมีคำแนะนำข่าวสารในหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะศูนย์พัฒนาการจัดการและความสะดวกในการศึกษาข้อมูลความรู้ที่มีจำนวนมากเป็นผลให้ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และสอดคล้องกับการวิจัยของ สมรักษ์ เย็นแจ่ม (2550) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ดอยหลวง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดเชียงราย พบว่าการรับรู้ข่าวสารมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะแตกต่างกัน ด้านการจัดระเบียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากว่า ความถี่ในการมาใช้สวนสาธารณะ มีความเกี่ยวข้องกับ จำนวนคนที่ร่วมกิจกรรมด้วย จำนวนคนที่จำหน่ายได้ รวมถึงกิจกรรมที่กระทำส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ตนเองสนใจและมีความแตกต่างในการทำกิจกรรมจึงส่งผลให้ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในบางเรื่อง สอดคล้องกับการวิจัยของ พงษ์ไพบูลย์ ศิลาวัณย์ (2528) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเมืองต่อสวนสาธารณะ : ศึกษากรณีผู้ที่มาใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความแตกต่างในด้านจำนวนครั้งที่มาใช้สวนสาธารณะต่อเดือนทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นโดยทั่วไปต่อสวนสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ขัดแย้งกับการวิจัยของ ศิริประภา เถรว่อง (2551) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) พบว่า ผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์เยาวชน

กรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ที่มีความถนัดในการใช้บริการแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการไม่แตกต่างกันซึ่งอธิบายไว้ว่าผู้ใช้บริการถึงแม้ว่าไม่ได้ใช้บริการทุกวันก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจได้เป็นอย่างดีจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มาใช้สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองมีทุกวัยทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและมากับครอบครัว ดังนั้นเทศบาลนครอุดรธานีควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้งานในรูปแบบครอบครัวให้ได้รับความพอใจจากการมาใช้สวนสาธารณะ โดยการจัดสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองมีความร่มรื่นมีการวางโต๊ะและม้านั่งรอบๆ สวนสาธารณะ เพื่อนั่งพักผ่อนและสนทนากันในกรณีมาเป็นกลุ่ม และการจัดบริการความปลอดภัยในการใช้สวนสาธารณะมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มาใช้สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองมีกิจกรรมที่กระทำในสวนสาธารณะโดยส่วนมากได้แก่ เดินเล่น ดูผู้อื่นทำกิจกรรม การเดินออกกำลังกาย และอื่นๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรมจังหวัด ดังนั้นเทศบาลนครอุดรธานีควรบริการให้มีสถานที่ออกกำลังกาย ซึ่งเป็นแบบ การพักผ่อนต้องออกกำลังกาย ออกแรง (Active Recreation) เช่น การปรับพื้นที่ให้เหมาะกับการวิ่ง,เดินออกกำลังกาย ปรับปรุงให้มีเส้นทางจักรยาน,สนามเตะฟุตบอล

3. จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มาใช้สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองมีความถนัดในการใช้สวนสาธารณะแบบนานๆ ครั้ง แสดงว่าประชาชนใช้ประโยชน์สวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองได้ไม่มากนักนอกจากเวลาที่มาเที่ยวงานประจำปีทุ่งศรีเมือง ร่วมงานกิจกรรมจังหวัด และการซื้อของ ดังนั้นเทศบาลควรปรับปรุงสวนสาธารณะให้มีความดึงดูดใจมีการใช้ประโยชน์มากขึ้น เช่น ควรมีการจัดสวนปลูกต้นไม้และไม้ดอก ไม้ประดับเพื่อเพิ่มความร่มรื่น มีสนามหญ้าสะอาดมีการจัดการกับท่อระบายน้ำ และสถานที่ออกกำลังกาย และเมื่อปรับปรุงแล้วควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ

4. ผลจากการวิจัยพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทศบาลนครอุดรธานีควรจัดให้มีจุดให้แสงสว่างให้เพียงพอ และเมื่อมีงานเทศกาลทุ่งศรีเมืองควรมีสุนัขเคลื่อนที่ให้เพียงพอปริมาณประชาชน

5. ผลจากการวิจัยพบว่า ด้านการจัดระเบียบของสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง เทศบาลนครอุดรธานีควรจัดให้มีระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้ฝ่าฝืนทั้งมูลสัตว์ในสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง ควรมีการจัดแบ่งส่วนบริการต่างๆ เช่น สถานที่จัดพิธิ สนามกีฬา ทางเดิน และประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบสวนสาธารณะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการวิจัยเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของประชาชนผู้มาใช้บริการต่อการจัดการสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นแนวทางที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้มากขึ้นต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี

เอกสารอ้างอิง

กัลยา เจริญต้นภูบาล. (2547). การจัดการพื้นที่สวนสาธารณะเพื่อการสาธารณสุข : กรณีศึกษา

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

คณินิจ เสกสรรสุคติกุล. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสวน
พฤษชาติคลองจั่น กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจริญ จันทวงศ์. (2547). สถิติเพื่อการวิจัย. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

เทศบาลนครอุดรธานี. (2545). การประกวดออกแบบสวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง. อุดรธานี: เทศบาลฯ.

_____. (2549). “รายชื่อชุมชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี.” อุดรธานี: เทศบาลฯ.

_____. (2551). “จำนวนประชากรในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ประจำปี 2551.” อุดรธานี: เทศบาลฯ.

ชนกิจ ชารู. (2551). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของพิพิธภัณฑ
สถานธรรมชาติ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริม
การเกษตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชนารักษ์,กรม (2547). “กรมชนารักษ์ พื้นที่อุดรธานี.” อุดรธานี: กรมฯ. (เอกสารอัดสำเนา)

นงลักษณ์ สุขจิตร์. (2548). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ
ด้านนันทนาการในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารทรัพยากรป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4.)
กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.

พงษ์ไพบูลย์ ศิลาวราเวทย์. (2528). ความคิดเห็นของประชาชนในเมืองต่อสวนสาธารณะ ศึกษากรณีผู้ที่มาใช้
สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล.

มณฑา ชุ่มสุคนธ์. (2541). ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่นต่อการ
จัดการทรัพยากรนันทนาการในเขตเทศบาลนครขอนแก่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ศิริประภา เถรว่อง. (2551). **ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น)**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมรักษ์ เย็นแจ่ม. (2550). **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ดอยหลวง อำเภอฟาน จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เหมือนจันทร์ พัดโร. (2544). **การประเมินศักยภาพทางพื้นที่เพื่อการพัฒนาเป็นสวนสาธารณะในเทศบาล นครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎนิศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.